

אומרים? (תחלים כה לה) הארץ ומלאה וגוי, כי היא על ימיהם יסדה וגוי, מי עליה בהר ה' וגוי, נקי כפים ובר לבב בהר ה' וגוי. מהطعم של זה? משום שפה אשר היללה פורש בקפיו על העולים, אז כל בני העולם טועמים טעם המות ויוצאת נשמהם לעלות למעלה, ואותם מלאכים עוזרים ואומרים, מי עליה בהר ה' בר' ה' - זה הר הבית. מקום קדשו - זה עורת ישראל. כמו שלמעלה,

כך גם למטה.

משום שבכל רקייע ורקייע בפה ממנים וכמה שרים עוזרים שם, וכשהנשות יוצאות, רוצות לעלות למעלה, ואם אין זכות דוחים אומן החוצה, והולכות ומשוטות בעולם, ולוקחים אותן בפה קבועות של רוחות ומודעים להם דברים פוזבים, ולפעמים בדברי אמרת מה שעשית לבא בזמנך הקרוב, כמו שבארוה. ואתן נשמות האזכירים הולכות ומשוטות למעלה, ופותחים להם פתחים, ומעלים אומן לתוך אותן מקומות שנקרה בר' ה', כמו הפטוד של הר הבית למטה, ומשם נכנסים לתוך אותן מקומות שנקרה מקום קדשו, שם נראות כל הנשות לפני אדונם. כמו כן אותן מקומות שנראו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, המקומות שנקרה עורת ישראל. בשעה שהנשות עומדות שם, אין שמחת רבונם היא, למן בהם המקומות שנקרה קדש הקדשים, ושם רושמים את כל מעשיהם וזכיותם.

נהנה שני מינה באربع עונות אחרות, ואינם אומרים שירה, פרט לשעתים, עד שנחלה היללה ונכנס לקדוש ברוך הוא לנו עז. ואלה הם אבל ציון ואותם

הארץ ומלאה וגוי, כי הוא על ימים יסדה וגוי, מי עליה בהר יי' וגוי, נקי כפים ובר לבב גדרפי על עולם, בדין, כל בני עולם טעמין טעמא דמותא, ונתקני נשמתיהו לסלקן לעילא, ואינו מלאכין קיימין וקא אמרי, מי עליה בהר יי'. בר יי', דא הר הבית. מקום קדשו, דא עורת ישראל. בגונא דלעילא, הכי נמי למתא.

בגין דבכל רקייע ורקייע, כמה ממן, וכמה סרכין קיימין פמן. ובד נשמתין נפקין, בעאן לסלקן לעילא, ואי לא זכין איינון דחין לון לבר, ואזין ושבatin בעולם, ונטלין לון בפה חביב טהירין, ואודען לון מלין בידין, ולזמנין מלין דקשות, ממה דאתי לזמן קרייב, כמה DAOקמוּה.

יאנון נשמתין דצדיקיא, אולין ושבatin לעילא, ופתחין לוןفتحין, וסלקין לון לגו ההוא אחר דאקרי בר יי', בגונא דריזא דהר הבית למתא. ומפמן עאלין לגו ההיא אחר האקרי מקום קדשו. דמן אתחיזין כל נשמתין לקמי מאיריהון. בגונא דא ההוא אחר, אתחיזון ישראל קמי קדשא ברייך ההוא, אחר דאקרי עורת ישראל. בשעתא דנסמתין קיימין פמן, בדין חודה דמאיריהון, לאתתקנא בהו אחר, דאקרי קדש הקדשים. ותמן רשימין כל עובדייהון וזקoon דליהון.

משריה אהיינא, אתמן בארבע שעתי אחרין, ולא אמרי שירתא, בר תרי שעתי, עד אתפלג ליליא, וועל קדשא בריך הואי בגנטא דעתן.

יאלין איינון אבל ציון, ואינו דבכו על חרבן כי מקדשא. ובשירותא דארבע שעתי

שָׁבּוֹכִים עַל חֶרְבֵּן בֵּית הַמֶּקְדֵּשׁ. וּבְתִּחְלָתָה אֲרֵבָע הַשּׁוֹעָתָה הַאַמְצָעִיָּתָה פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (תְּהִלִּים קָלָ) עַל נְהָרוֹת בָּבֶל שֶׁם יִשְׁבּוּ גַּם בְּכִינּוּ וְגַוּ, וְאֵלָה הַם שָׁבּוֹכִים עַל נְהָרוֹת בָּבֶל עַם יִשְׂרָאֵל, מִמְּשֻׁמָּעָ שְׁכֹתּוֹ גַּם בְּכִינּוּ, וּמַנְזִין לְנוּ שָׁבּוֹכִים שֶׁם? שְׁכֹתּוֹבָה הַן אַרְאָלָם צַעְקוֹ חָצָה. מַהְוֹזָה חָצָה? זֹו בָּבֶל, מַשּׁוֹם שְׁפָלָם לוֹו אַתְּ הַשְּׁכִינָה עַד בָּבֶל, וְשֶׁם הַם בְּכּוּ עַם יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֹה פּוֹתְחִים בָּזָה, וּמְסִימִים: זָכָר הַיְלֵד לְבָנֵי אֶדְום וְגַוּ.

וְאָנוּ מַתְעוּרָר בַּקְדּוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמַעַלְתוֹיו וּמִמֶּה בְּרִקְיעִים, פָּמוֹ שָׁאָמָרָנוּ, וּמַזְדַּעַזְעִים שְׁנִים עַשֶּׁר אַלְפִי עַזְלָמוֹת וְגַזְעִים וּבוּכִים, שְׁכֹתּוֹבָה (ירמיה כה) הָיָה מִמְּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעֹון קְדוּשׁוֹ יְתִן קְוֹלוֹ שָׁאָג יִשְׁאָג עַל נְבוּהָו, וְאֶדְכָּר לְוֹן לִישְׂרָאֵל, וְאֶחֱיָה תְּרִין דְּמָעִין לְגַו יְמָא רַבָּא. וּכְדִין אֲתָעָר שְׁלַהְוַבִּיתָא חָדְבָּסְטָר צָפוֹן, וּבְטַשׁ רַוְחָא חָדְבָּסְטָר צָפוֹן בְּהַהְוָא שְׁלַהְוַבִּיתָא, וְאַזְלָא רַשְׁאָטָא בָּעַלְמָא, וְהַהְיָה שְׁעַתָּא אַתְּפָלָג לִילְיאָ, וּשְׁלַהְוַבִּיתָא אַזְלָא וּבְטַשׁ בְּגַדְפָּוִי דַּתְּרָנְגּוֹלָא, וּקְאַרִי, כְּדִין קְדוּשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְגַנְפָּא דְעַדְן.

וְקְדוּשָׁא בָּרוּךְ הוּא לִית לִיה נִיחָא עַד דְעַל לְגַנְפָּא דְעַדְן לְאַשְׁפְעַשָּׁא בְּנִשְׁמַתְהָוֹן דַּצְדִּיקִיָּא. וְסִימָן (אסתר ז) כִּי נִמְכְּרָנוּ אַנְיָ וְעַמִּי וְגַוּ. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַיְהוֹ זֹה וְגַוּ,

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַיְהוֹ זֹה וְגַוּ, וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתוֹ מִמְשַׁתָּה הַיִן אֶל גַּנְתָּה הַבִּיטָּן וְגַוּ.

אֶל גַּנְתָּה הַבִּיטָּן וְגַוּ, בְּשָׁעָה שָׁגָנָס הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא לְגַן עַדְן, אָז כָּל אָוֹתָם עַצִּי הַגָּן וּכָל אָוֹתָן נִשְׁמּוֹת הַצְדִּיקִים פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (תְּהִלִּים כד) שָׁאוּ הַכְּבֹוד וְגַוּ. שָׁאוּ שָׁעָרִים רַאשִׁיכָם וְגַוּ. וּבְשָׁעָתָא דְנִשְׁמַתְהָוֹן דַּצְדִּיקִיָּא דַי בָּאֲרַעָא אַהֲדָרוֹ לְגַוְפִּיהָו, כְּדִין אַתְּקִיפּוּ בָהו כָּל אַיּוֹן

אַמְצָעִין, פַּתְחִי וְאָמְרִי, (תְּהִלִּים קל) עַל נְהָרוֹת בָּבֶל שֶׁם יִשְׁבּוּ גַם בְּכִינּוּ וְגַוּ, וְאַלְיָן אַיּוֹן דַּבְּכִי עַל נְהָרוֹת בָּבֶל, עַמְהָוָן לִישְׂרָאֵל, (דף קצ"ז ע"א) מִפְּשַׁמְעָ דַכְתִּיב גַם בְּכִינּוּ. וּמְנַלְןָן דַבְּכִי תְּמַן. הַכְתִּיב, (ישעיה לג) הָנָן אַרְאָלָם צַעְקוֹ חָזָה. מַהוּ עַד בָּבֶל. וְתְמַן בְּכּוּ עַמְהָוָן דִישְׂרָאֵל. וְעַל דָא פַתְחִי בְּהָאִ, וּמְסִימִי זַכּוֹר יָיִ לְבָנֵי אָדָום וְגַוּ. בְּדִין אֲתָעָר קְדוּשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּדַרְגָּיו, וּבְטַש בְּרִקְיעֵין כְּדָאָמְרָן, וּאַזְעַזְעַזְעָו תְּרִיסְטָר אַלְפִי עַלְמָינָן, וְגַעַי וּבְכִי, דַכְתִּיב, (ירמיה כה) יי' מִמְּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעֹון קְדוּשׁוֹ יְתִן קוֹלוֹ שָׁאָג יִשְׁאָג עַל נְבוּהָו, וְאֶדְכָּר לְוֹן לִישְׂרָאֵל, וְאֶחֱיָה תְּרִין דְּמָעִין לְגַו יְמָא רַבָּא. וּכְדִין אֲתָעָר שְׁלַהְוַבִּיתָא חָדְבָּסְטָר צָפוֹן, וּבְטַשׁ רַוְחָא חָדְבָּסְטָר צָפוֹן בְּהַהְוָא שְׁלַהְוַבִּיתָא, וְאַזְלָא רַשְׁאָטָא בָּעַלְמָא, וְהַהְיָה שְׁעַתָּא אַתְּפָלָג לִילְיאָ, וּשְׁלַהְוַבִּיתָא אַזְלָא וּבְטַשׁ בְּגַדְפָּוִי דַתְּרָנְגּוֹלָא, וּקְאַרִי, כְּדִין קְדוּשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְגַנְפָּא דְעַדְן.

וְקְדוּשָׁא בָּרוּךְ הוּא לִית לִיה נִיחָא עַד דְעַל לְגַנְפָּא דְעַדְן לְאַשְׁפְעַשָּׁא בְּנִשְׁמַתְהָוֹן דַּצְדִּיקִיָּא. וְסִימָן (אסתר ז) כִּי נִמְכְּרָנוּ אַנְיָ וְעַמִּי וְגַוּ. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַיְהוֹ זֹה וְגַוּ, וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתוֹ מִמְשַׁתָּה הַיִן אֶל גַּנְתָּה הַבִּיטָּן וְגַוּ.

בְּשָׁעָתָא דְקְדוּשָׁא בָּרוּךְ הוּא עַל בְּגַנְתָּא דְעַדְן, כְּדִין כָּל אַיּוֹן אַילְגָּ�ן דְגַנְפָּא, וְכָל אַיּוֹן נִשְׁמַתְהָוֹן דַּצְדִּיקִיָּא, פַתְחִי וְאָמְרִי, (תְּהִלִּים כד) שָׁאוּ שָׁעָרִים רַאשִׁיכָם וְגַוּ. מַיְהָזָה מֶלֶךְ הַכְּבֹוד וְגַוּ. שָׁאוּ שָׁעָרִים רַאשִׁיכָם וְגַוּ. וּבְשָׁעָתָא דְנִשְׁמַתְהָוֹן דַּצְדִּיקִיָּא דַי בָּאֲרַעָא אַהֲדָרוֹ לְגַוְפִּיהָו, כְּדִין אַתְּקִיפּוּ בָהו כָּל אַיּוֹן